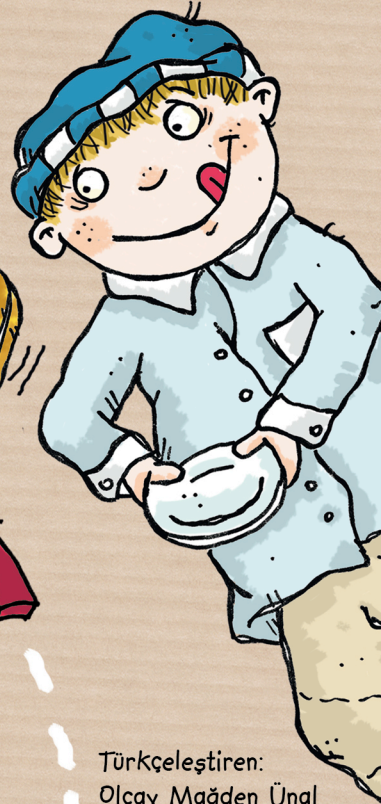

ARKADAŞ CANLISI

Meike
Haberstock

İYİ DÜŞÜN,
ANTON!

Türkçeleştiren:
Olcay Mağden Ünal

ARKADAS CANLISI

DÜNYANIN EN İYİ KREP TARİFİ!

(epey aç olan) 6 kişi için

MALZEMELER

10 yumurta

800 gr
un

1 tutam tuz

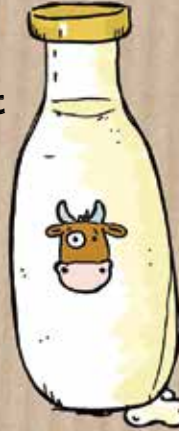

300 gr
şeker

200 ml
soda

600 ml süt

1 paket
kabartma tozu

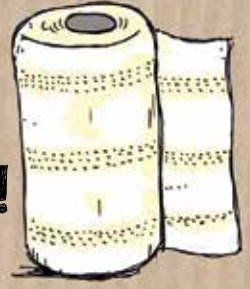
4 paket vanilya

Kızartmak için:
tereyağı ya da
siviyay

HEPSİ BİR KÂSEYE, BİTER BİTMEZ MİDEYE!!!

Un ve kabartma tozunu orta büyüklükte bir kâsede karıştır. Yumurtaları da başka bir büyük kâsenin içine kır. (Ama dikkat et, içinde kabuk kalmasın; yoksa krepler ağzının içinde çatırdar!) Şeker, vanilya ve tuzu yumurtalara ekle. İyice köpürünceye dek mikserle karıştır.

Karışımın içine sırayla kabartma tozlu unu, sütü ve sodayı ekle ve bu sırada mikseri çalıştırmaya devam et. İçinde hiç topak kalmayınca kadar karıştırmayı sürdür. Artık hamurun hazır!

Şimdi tadına bakma zamanı, hem de en az altı kere!

!!! Krepleri kızartırken bir yetişkinden yardım al. (**DİKKAT:** Tavanın içindeki kızgın yağ çok tehlikelidir!!!)

© 2016, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. A.Ş. • 1476/1 Sok. No:10/51
Alsancak-Konak/İZMİR

metin ve resim hakları © 2016, Verlag Friedrich Oetinger GmbH, Hamburg

İlk baskı 2016 yılında Almanya'da *Ein Anton Fürs Leben* adı ile
Verlag Friedrich Oetinger tarafından gerçekleştirilmiştir.

Kitabın Türkçe yayım hakları Kocalı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla alınmıştır.

Yazan ve Resimleyen: Meike Haberstock
Türkçeleştiren: Olcay Mağden Ünal
Editör: Ümit Mutlu
Son Okuma: Canan Topaloğlu
Grafik Uygulama: Aynur Sarıbüyük

Baskı ve Cilt: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eskişehir Yolu 40. Km. Başkent OSB 22. Cadde No: 6 Malıköy/Ankara
0 312 284 18 14

Birinci Baskı: Ekim 2017 (3000 adet)

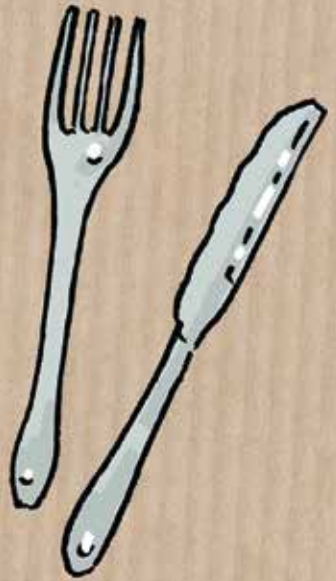
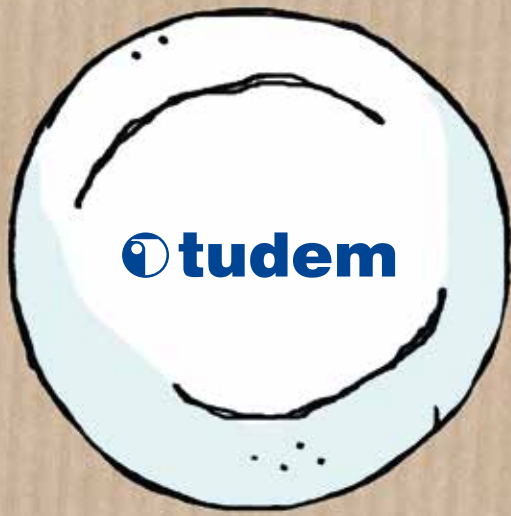
ISBN: 978-605-2031-29-2

Yayınevi sertifika no: 11945
Matbaa sertifika no: 16031

Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden
gazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde
tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi,
kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

www.tudem.com

MEIKE HABERSTOCK 1976 yılında Münster/Westfalen, Almanya'da doğdu. Eline kalem aldığı ilk günden beri yazıp çiziyor. Okulda kelimeleri yazmayı beceremediğinde mesela, onların resmini çizerdi. Haberstock, pedagoji eğitimi aldı ve uzunca bir süre reklam sektöründe de çalıştı. Yazarın, küçük yaş grupları için ödev yapma sorumluluğuyla ilgili *Der Hund war's, ich schwör?*, bedenin işleyişiyle ilgili *Hör doch mal!* gibi resimli kitapları çocuklar ve yetişkinler tarafından çok seviliyor. Yazarın Tudem'deki diğer kitapları, Anton'un ilk iki macerasını anlattığı *Zaman Sihirbazı - Sıkı Tutun Anton!* ve *Cesaret Ustası - Sakin Ol Anton!*

MEIKE HABERSTOCK

ARKADAŞ CANLISI!

İYİ DÜŞÜN,
ANTON!

 tudem

SICAK SICAK:

- Acayip şanslı bir cumartesi 11
- Sürpriz üstüne sürpriz 18
- Açık büfe savaşı 25
- Büyük temizlik 34
- Aslında iyi başlamıştı! 41
- Kimin arkadaşına ihtiyacı var ki? 49
- Ne kafa kaldı ne mide, her yer şimdi karman çorman 54
- Bir plan ve bir sorun 59
- Yabancı bir dünya 66
- Arkadaş dediğin neyi asla yapmaz? 74
- Arkadaş dediğin ne yapar? 80
- Ortalık yine sütlüman 86
- Hepimiz birimiz, birimiz hepimiz için 94
- Anton'un fikri 100
- Bir plan ve pek çok iş 108
- Samanlıkta altı arkadaş 115

ACAYİP ŞANSLI BİR CUMARTESİ

Ortalık oldu yine sütlüman
Zaman alır dost dediğini bulman
Bir kere bulduğunu bile sansan
En çok iki saat yanında durur, inan!

Geçen hafta Anton pazartesi, salı, çarşamba, perşembe ve cuma günleri okula gitti. Yani, gitti derken... yürüyerek gitmedi tabii. Okula onu anne-taksi bıraktı. Ama sonuç olarak her gün sınıftaydı, cuma günü bile! İnsanlar cuma günü için 'özgürlük günü' derlerdi, insan o gün canının her istediğini yapabiliirdi. İyi de cuma günü özgürlük günüyse, *okula* neden gidiliyordu ki?

Bugünse cumartesiydi ve Anton aynı hafta içinde altıncı kez okula gitmek zorundaydı. Neyse ki bu defa, en azından öğleden sonra. Yani bu seferlik de olsa, o sabah gerçekten de özgür sayılırdı. Bu yüzden, saat on bir olmasına rağmen, Margareten Sokağı 56 numaranın dördüncü katındaki evlerinde annesiyle birlikte kahvaltı masasında rahat rahat oturabiliyordu hâlâ.

"Küçük tavşan? Öğleden sonraki yemekli aile buluşmasına ne götüreceğimizi düşündün mü?" diye sordu annesi ve o sabah içtiği beşinci kahveden koca bir yudum aldı.

Anton'un gözü, biçimlendirdiği tost ekmeğindeydi. Bugün ona gerçekten de tam anlamıyla bir tavşan şekli vermeyi başarmıştı. Tavşanın üst dişlerinden biri eksikti gerçi.

"Hmmm, bezelye çorbasına ne dersin?" diye yanıtladı annesini. Sonra da tavşan dilimine çilek reçeli sürmeye koyuldu.

Annesi sol kaşını havaya kaldırdı. Pekâlâ. Bu kesinlikle 'hayır' demektir.

"Peki meyankökü şekerlemeleri götürsek nasıl olur? Sanırım yatağımın altında birkaç tane vardı!" dedi Anton, şansını bir kez daha deneyerek.

Annesinin diğer kaşını da yukarıdaki yerini aldı.

Ki bu, 'çifte hayır' demektir!

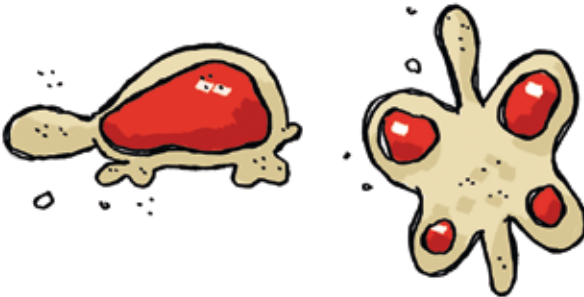

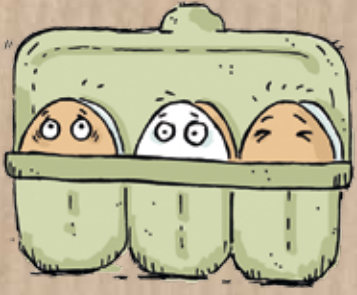
Anton bunun üzerine, “Bütün ekmekleri küçük hayvanlar şeklinde kemireyim, üzerlerine reçel süreyim, sonra da onları tepsiye dizeyim,” diye yeni bir öneride daha bulundu.

Ama bu kez de, içtiği kahve annesinin boğazına kaçtı! Anton onun sırtına vurmak için hemen masanın etrafında koştu. Annesi, yeniden nefes alabilir hale gelince, “Bence krep yapalım Anton,” dedi. “Krepi herkes sever. Sıcak da yenebilir soğuk da. Hatta çatal bıçak olmadan bile. Bana yardım etmek ister misin? Tam 20 tane yumurta kırabilirsin!”

Yumurta kırmak mı? Hem de tam 20 tane! Of be! İşte bu Anton’un çok hoşuna giderdi!

Anton sadece iki dakika sonra mutfaktaydı, elinde de yumurta kutusunu tutuyordu. Yumurtalar soğuk, pürüzsüz ve muhteşemdi. Ve işte ilk yumurta şimdi onun elindeydi. Anton gülererek, “Üzgünüm Bay Yumurta. Fakat şimdi çok ama çok cesur olmanız gerekiyor. Hemencecik olup bitecek ve canınız hiç acımayacak. Söz veriyorum!” dedi ve yumurtayı kabın kenarında çatlattı. Önce bir ÇIKIRT, sonra da hafif bir LOPS. İşte! İlk yumurtanın sarısı

ve akı, kabın içine doğru süzülüyordu. Annesi kahvaltı sofrasını toplarken diğer 19 yumurta da rekor bir sürede ilkinin peşinden gitti.

“Harikasın küçük tavşan!” dedi annesi, bütün yumurtalar kabı boyladığında. “Şimdi unu da tartıp içine koy, sonra da kabartma tozu, vanilya ve biraz şeker ekle. Tabii su ve sodayı da unutma. Ardından da iki tutam tuz ekleyip hepsini birlikte mikserle çırpacaksın. Yalnız önce ağır ağır başla, hızlı çırpmaya sonra geç; yoksa her yere sıçrar. Ben de bu sırada hızlıca yıkanıp giyineyim. Aklına bir şey takılırsa seslen, tamam mı?”

Nasıl yani? Anton hamuru TEK BAŞINA mı hazırlayacaktı? Bugün şanslı gününde olmalıydı. Acayip şanslı bir cumartesiydi bu! Anton, tamamen odaklanmış halde, annesinin söylediklerini bir bir yerine getirdi. Sıralaması belki biraz farklıydı ama tek bir malzemeyi bile atlamamıştı.

Sonuçta ortaya çıkan şey gerçekten de krep hamuruna benziyordu. Krep hamuru gibi kokuyordu. Tadı da aynıydı.

Mikserin çırpıcı kollarından biri Anton’un ağızdayken annesi mutfağa girdi.

“Ah, görüyorum ki her şeyi halletmişsin,” dedi annesi. “Harika! Ve... bu sırada mutfağı da yeniden boyamışsın!” Tek kaşı havaya kalkıyordu. Eyvah!

Anton emin olmak için tam altı kez tadına bakmıştı!

Anton etrafına bakındı. Tezgâhın üstü krep sarısı rengindeydi. Tost makinesi de, aynı şekilde ekmeklik de, soda şişeleri de, buzdolabının yarısı ve pijamasının bir kısmı da! Başını salladı, yutkundü ve orta şiddette bir fırçayı bekleme-ye koyuldu.

“Sorun değil küçük tavşanım,” diyerek içini çekti annesi. “Krep pişirme işini ben devralıyorum ve sen de doğruca banyoya giriyorsun, anlaştık mı?”

Annesi, çırpıcı kolu Anton’un ağzından çok yavaş ve dikkatli bir şekilde çekti. Fakat Anton yine de

bir anlığına irkiliverdi. Ah şu sallanan diş! Özellikle tam da *bugün* düşmeyecekti, değil mi? Bir de bununla uğraşamazdı!

Anton banyoya girdi, yıkandı ve giyindi. Dişlerini fırçalarken, sadece sallanan dişinin etrafındakileri iyice fırçaladı. Yani... doğrusunu söylemek gerekirse, sadece TEK BİR dişini fırçaladı: sallanan dişinden en uzak olanını. Hayır! O diş bugün kaybedemezdi!

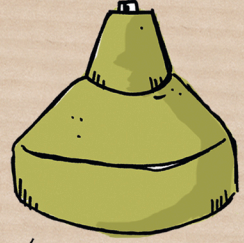
Anton'un sınıfındaki Neel isimli çocuk, geçenlerde kesici süt dişlerinden birini düşürmüştü de koca bir gün Çete Çetesi'nin dilinden kurtulamamıştı. Bütün gün ona gülmüşlerdi! Leon, Steven ve Vincent'in –yani Çete Çetesi üyelerinin– bir şeyin YANINDA mı yoksa KARŞISINDA mı olduğu asla kesin olarak bilinemezdi. Dün iyi davrandıklarına bugün gıcık olabilirlerdi. Anton bu çocukları bir türlü anlayamıyordu. Evet, sınıf gezisinden beri üçüyle de gayet iyi anlaşıyordu. Ama Leon, Steven ve Vincent hiçbir zaman ona GERÇEK birer arkadaş gibi gelmiyordu. YALANDAN arkadaş diye bir şey var mıydı? Ve eğer VARSA, insan bunları nasıl ayırt edebilirdi?

Anton dişlerini fırçalamayı bitirince yeniden mutfağa, annesinin yanına koştu. Tavanın cızırtılarını daha mutfağa varmadan duymuş; havayı dolduran taptaze krep kokusunu içine çekmişti.

“Gerçekten de çok güzel bir hamur yapmışsın Anton!” diye güldü annesi ve uçan krep tavaıyla yakaladı.

Hatta mutfağa girdiğinde, kreplerden biri mutfak avizesinin yanında uçuyordu!

ARKADAŞ → CANLISI

İYİ DÜŞÜN, ANTON!

Yeni insanlar her zaman kolay olmayabilir. Hatta bu yeni insanlar, sıkı fıkı bir arkadaşlık grubunu bile bozabilir.

Sınıfa gelen yeni kız, kimini peşinden koştururken kimini kendinden kaçırıyor. Anton da tam arada kalıyor. Grubu yeniden birleştirebilecek mi?

Zaman Sihirbazı ve Cesaret Ustası kitaplarıyla, yetişme çağındaki çocukların yaşadığı zorluklara eğilen Meike Haberstock, Anton'u bu kez daha da zor bir duruma sokuyor ve onu sosyal ilişkilerle sınıyor. Arkadaş Canlısı, yaramazlıkta sınır tanımıyor!

"Arkadaşların sadece BİRLİKTEYKEN çözebilecekleri görevleri olmalıdır. Ve gerçek dostlar, birbirleri için savaşmalıdır!"

ISBN: 978-605-2031-29-2

9 786052 031292

www.tudem.com

[f](#) [t](#) [@](#) [v](#) /tudemyayinrubu

